

Добрий слід на рідній землі

Костопільська земля завжди славилася гарними, душевними, працелюбними людьми. Наша розповідь про Тимофія Кириловича СТАСЮКА, людину, яка терплячим серцем і дбайливими руками понад 40 років засівала і нині продовжує засівати зерна добра, любові, справедливості — тих цінностей, які є нетлінними.

Народився Тимофій Кирилович 17 травня 1928 року в мальовничому с.Золотолин у працюючій селянській сім'ї. З малих років пізнав цінну хліборобську працю, в усьому намагався допомагати батькам.

У тяжкому післявоєнному 1947 році закінчив Костопільське педучилище і розпочав нелегку педагогічну працю в Мар'янівській початковій школі. Через рік був переведений в Моквинську семирічну школу. А далі — служба в армії та навчання в Луцькому педінституті. Після закінчення навчання працював директором Пісківської школи, а з січня 1965 року по 1978 рік — завідувачем Костопільським відділом освіти, пізніше, перед виходом на пенсію, завучем Костопільської ЗОШ №4.

Напередодні 85-річчя від дня народження Тимофія Кириловича ми поспілкувалися з його колишніми колегами по роботі.

Розповідає колишній інспектор відділу освіти Людмила Горбатюк:

- Перше моє знайомство з Тимофієм Кириловичем відбулося в далекому 1959 році, коли була призначена на посаду інспектора Костопільського райвно. Мене направили на інспекторську перевірку в Пісківську школу. Саме тоді відбувався перехід з 7-річного навчання на 8-річне і важко було забезпечити виконання Закону про всеобуч, бо батьки не хотіли ще на рік залишати своїх дітей на навчання, особливо дівчаток. Пам'ятаю, як Тимофій Кирилович ходив з хати в хату по хуторах, селі, терпляче і переконливо пояснював батькам про важливість здобуття повної восьмирічної освіти. Закон про всеобуч в Пісківській школі був виконаний, а матеріальна база школи та умови для навчально-виховного процесу значно поліпшилися.

Вдруге я зустрілася з Тимофієм Кириловичем після реорганізації районів, коли в січні 1965 року Костопільський район відокремили від Березнівського. Він прийшов до мене додому, як новопризначений завідувач відділом освіти, запропонував посаду інспектора та доручив створити апарат райвно. Тож уже на початку лютого 1965 року відділ освіти був повністю укомплектований кадрами. В короткий термін Тимофій Кирилович зумів згуртувати колектив, створити в ньому атмосферу благополуччя та доброзичливості і забезпечити ділову роботу. До всіх ставився з повагою, толерантно, тож працювалося нам добре. Це людина, про яку можна говорити все тільки хороше.

Розповідає вчитель української мови та літератури ЗОШ №4 Зоя Титюк:

- Коли я прийшла працювати в школу №4, то Тимофій Кирилович на той час був заступником директора з навчально-виховної роботи, і ми, молоді вчителі, бігали до нього за порадами. Він завжди знаходив час, щоб вислухати нас, нікому не відмовляв. Хочеться сказати, що це людина з великим серцем і широю душею.

Розповідає колишній інспектор відділу освіти Галина Новак:

- Заслужити людську шану та залишити добрий слід на землі може не кожний. Тимофій Кирилович її заслужив, а добрий слід на землі

словом і доброю порадою мешканців нашого краю. Період керівництва Тимофія Кириловича відділом освіти ознаменувався інтенсивним будівництвом в районі закладів освіти, особливо дошкільних закладів. Він тісно співпрацював з місцевою владою, вимагав від нас, інспекторів, безумовного виконання планів будівництва закладів освіти, тож нам часто доводилося бути «прорабами» на будівництві. Я не можу сказати, що нам працювалося легко, бо в апараті було всього троє інспекторів, а коло обов'язків надто велике. Тимофій Кирилович був вимогливим керівником, потребував від нас суворої виконавської дисципліни, проте не пам'ятаю жодного випадку, щоб він коли підвищував на кого голос, або «давив» на когось, вимагаючи вступу в партію, бо ми всі були позапартійні. Проте праця наша завжди була помічена, пошанована, тож працювали ми старанно, залюбки, хоч заробітна плата була мізерна. Саме він, Тимофій Кирилович, привчив нас працювати «не за гроші», а на совість, залишаючи добрий слід на землі. Тож в переддень ювілею нашого дорогого колеги, мудрого радника хочу побажати йому ще довго радувати нас всіх своїм світлим розумом, ширим серцем і засівати ті зерна добра і любові, які є нетлінними.

Згадує Людмила Шарова, вчитель географії Пісківської ЗОШ, колишній директор цієї школи:

- Добре пам'ятаю початок нового 1972-73 н.р., коли вперше зустрілася з Тимофієм Кириловичем, бо була направлена на роботу в Пісківську школу старшою піонервожатою. В школі і в селі я почула від людей дуже багато гарних відгуків про нього: добрий, ширий, той, хто звик відповідати за свої слова і дії, досвідчений вчитель, мудрий радник, вмілий керівник. В якій би галузі освіти Тимофій Кирилович не працював, він завжди був енергійним, цілеспрямованим, вимогливим, справедливим. Не терпів лінощів, обману, байдужості до обов'язків учня і вчителя. Хочу побажати ювіляру щастя і добра багато, хай буде світлим кожен день в житті, а негаразди нехай завжди обминають його.

Згадує директор Деражненської ЗОШ Галина Кисельова:

- Досі пам'ятаю лагідну посмішку і теплі слова Тимофія Кириловича, коли я, молода випускниця Луцького педінституту, в 1973 році переступила поріг Костопільського відділу освіти: «Ми поки що направляємо Вас вчителем, але Ви будете директором школи, бо я бачу в Ваших очах іскорку керівника». Дзвінок не забарився. Через дві неділі мене запросили в райвно і вручили наказ про призначення з 25 серпня 1973 року директором школи. І ось з легкої руки Тимофія Кириловича на цій посаді вже працюю 40-ий рік. Йому була притаманна надзвичайна вимогливість до керівників навчальних закладів, і в той же час вміль підтримка і заохочення, коли він помічав вагомі починання, спрямовані на зміцнення навчально-матеріальної бази школи, поліпшення естетичного вигляду, санітарно-гігієнічного стану. Все нове він сприймав «на ура», ніколи не забував подякувати за добрі справи, похвалити. Пам'ятаю, як він радів, коли ми посадили біля школи 100 троянд, як просту селянську хату перетворили в гарний навчальний заклад. Він — зразок вмілого керівника, людської порядності і доброти. Тож нехай ще багато років він радує всіх краян своєю присутністю на рідній землі.

Галина НОВАК.